

N.F.S. Grundtvigs tale i Landstinget i forbindelse med indskrænkningen af Grundloven VI

Taler

Nikolai Frederik Severin Grundtvig
Medlem af Folketinget

Dato

19. juli 1866

Sted

Christiansborg

- 1 Det er blevet sagt, at vi paa vor Side – thi det maa det jo være – havde teet os, som om vi vare de eneste Folkelige, og som om vi havde et særdeles Privilegium paa at tale i Folkets Navn. Dersom det var Tilfældet, saa vilde det virkelig være Noget, der fortjente at revses, og jeg skulde paa ingen Maade selv vægre mig ved
- 5 at bede om Forladelse, men jeg kan ikke erkjende, at det har været saaledes, og fremfor Alt har jeg – for min egen Part – aldrig tænkt og vistnok heller aldrig sagt noget Saadant. Det er en, som man veed, en ganske egen Ting med de Høilærde og deres Begreb om Folket. Jeg har hørt ikke alene paa et andet Sted, men – tager jeg ikke fejl – har jeg ogsaa hørt det igjen ved den første Behandling
- 10 af denne Grundlovssag, at der fra, hvad man vel saaledes fortrinsviis kan kalde det lærde Qvarteer, er blevet spurgt: Hvad er Folket? Det er jo ganske vist, at naar man slet ikke veed, hvad Folket er, saa kan man heller ikke gjøre Fordring paa, at man skal ansees for at udtale Folkets Mening, om man end er valgt af Folket. Det er nu min simple Tanke derom, at, forsaavidt vi Alle ere valgte af
- 15 Folket, have vi ogsaa Alle Ret til paa vort eget Ansvar at tale i Folkets Navn, og at forøvrigt i ethvert Land, altsaa ogsaa i Danmark, i ethvert Land, som er eensartet befolket, der er Folket alle de, som tale Landets Sprog, og som ville blive ved at tale det og blive ved at høre til Folket baade, som det har været, som det er, og som det bliver, og det følger af sig selv, at hvem der ikke vil høre til
- 20 Folket, hvem der ikke vil hedde Folkelige, men som i det Høieste ville hedde Nationale, de kunne vist heller ikke gjøre Fordring paa, at de skulle være Visere hos Folket, eller at de skulle ansees for at udtale Folkets Mening. Da jeg nu imidlertid er kommen til imod min Tanke at faae Ordet igjen, saa maa jeg dog gjøre en Bemærkning med Hensyn til det, Hans Excellence Cultusministeren
- 25 har yttret. Han sigtede mig for at have, om ikke fordreiet, saa dog forandret hans Ord og saaledes tillagt ham, at han skulde have sagt, at den Landsthingsmand, som Talen var om, skulde huske de Ord, han sagde til Slutningen af første Behandling fremfor alt Andet, hvad han havde sagt. Nu er det jo muligt, at jeg

30 har taget feil af den ærede Ministers Ord, men jeg har ikke kunnet skjønne
anderledes, end at Hans Excellence paalagde den nævnte Landstingsmand, at
han bestandigt igjen og igjen skulde erindre og følge disse Ord, og det aabenbart
fremfor alle de Ord, han ellers havde talt den samme Dag, og hvor han havde
erklæret sig meget ilde fornøiet med den nye Grundlov. Jeg kan altsaa ikke
35 skjønne Andet, end at Rigsdagstidenden vil dømme os imellem og baade vise, at
jeg havde Ret i at sige, at den ærede Landstingsmand egentlig kom i en
Selvmodsigelse ved de sidste Ord, han udtalte, og ligeledes, at Hans Excellence
Cultusministeren virkelig opfordrede ham til i en ganske overordentlig Grad at
mindes og at gjemme og følge netop disse Ord.

40

Kilde

folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

45

Tags

Folketingstale, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/grundtvigs-tale-i-landstinget-i-forbindelse-med-indskraenkningen-af-grundloven-del-6>

50

55

60

65